

Навчальна дисципліна: Протистологія

КЗН-02

Статус (тип дисципліни): нормативна.

Рік, семестр (термін вивчення): ОКР «магістр», II семестр.

Анотація дисципліни: основним напрямком університетського курсу Протистологія є вивчення одноклітинних організмів як окремого царства живих організмів.

Особлива увага приділяється досягненням, перспективам та проблемам протистології. По-перше, вивчення будови клітин протистів. По-друге, вивчення функціонування основних органодів одноклітинних. По-третє, вивчення їх екології. По-четверте, вивчення систематики та значення протист у природі та житті людини

Тривалість: кількість кредитів: 1,0 кредита ECTS, 2 змістових модулі, всього 36 год., лекційних – 6 год.; лабораторних – 8 год.; самостійна робота – 12 год.; індивідуальна робота – 10 год.

Розбивка по семестрах та тижнях:

У II семестрі 10 тижнів, 1 год. на тиждень.

Мета курсу: формувати у студентів цілісне уявлення про одноклітинних організмів як окремого царства живих організмів; ознайомити їх з морфологією, анатомією, фізіологією, систематикою, екологією та філогенією одноклітинних організмів.

Основні завдання курсу наступні:

- вивчити будову клітин протистів,
- вивчити функціонування основних органодів,
- вивчити систематику,
- вивчити екологію,
- вивчити значення протист у природі та житті людини.

Результати навчання:

студент повинен знати: основні методи вивчення найпростіших; сучасні напрямки досліджень в області протистології; характеристику основних таксонів протистів; особливості їх морфології, місце в кругообігу речовин у біосфері; конкретних представників різних систематичних груп, їх життєві цикли та особливості життєдіяльності у залежності від умов проживання; принцип системної організації, диференціації й інтеграції функцій одноклітинного організму; різні типи їх життєвих циклів та способи розмноження; основні проблеми, що стоять зараз перед протистологами; характеризувати найпростіших як організмів клітинного рівня організації, їх роль як предків Metazoa, практичне значення.

студент повинен вміти: використовувати методи світлової мікроскопії; робити морфологічний опис протистів та ідентифікувати їх; обґрунтовувати заходи безпеки з метою запобігання зараження паразитами та ураження їхніми метаболітами; визначати тип статевого процесу.

Методи викладання дисципліни:

Словесні (розповідь, бесіда, лекція, пояснення).

Наочні (демонстрування схем, зображувальних об'єктів, моделей, ілюстрація презентацій).

Практичні (розпізнавання та визначення об'єктів).

Методи оцінювання: поточне вибіркове опитування на лекціях; перевірка готовності до лабораторного заняття; поточні контрольні роботи; поточне тестування; модульні контрольні роботи.

Методи контролю:

Поточний контроль знань студентів проводиться на кожному лабораторному занятті шляхом усного та письмового опитування.

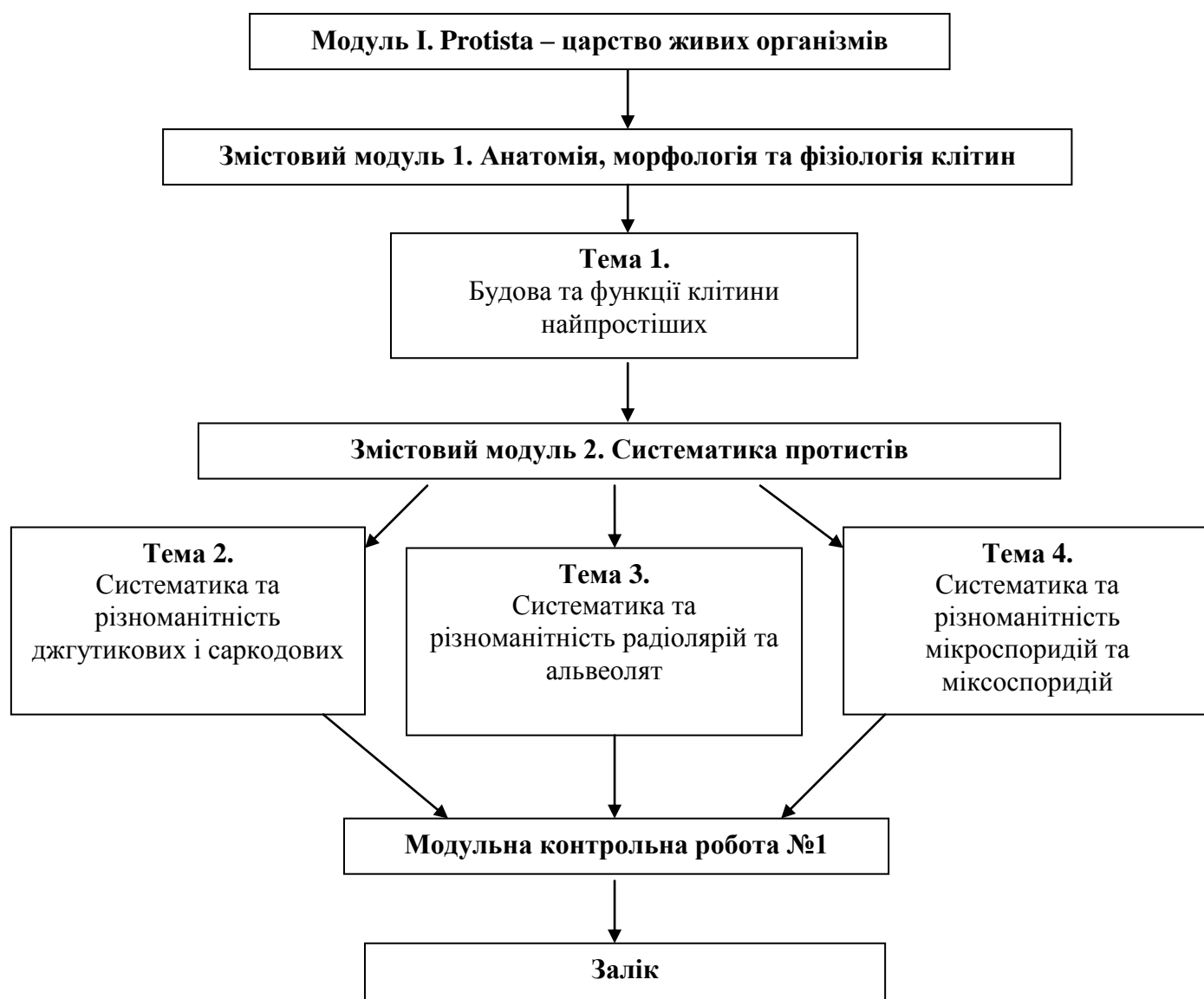
Проміжний контроль знань студентів проводиться у вигляді 1-єї контрольної роботи (АМКР).

Підсумковий контроль знань студентів проводиться у вигляді заліку.

Мова викладання: українська.

Викладацький склад: к.б.н., доц. Константиненко Л.А.

Структурно-логічна схема навчальної дисципліни

Перелік основної літератури:

1. Догель В.А., Полянский Ю.И., Хейсин Е.М. Общая протозоология. –Л.: Изд-во АН СССР, 1962.
2. Хаусман К. Протозоология. – М.: Мир, 1988.
3. Серавин Л.Н. Простейшие... что это такое? – Л.: Наука, 1984.
4. Найт Р. Паразитарные болезни. – М.: Медицина, 1985 г.
5. Протисты. Часть 1. Руководство по зоологии. – СПб.: Наука, 2000 г.
6. Карпенко Л.П. Простейшие и экология. – М.: Учеба, 2001 г.
7. Бродский А. Л. История протозоологии. – Таш. – Самарканд, 1937г.
8. Н.Грин, У.Стаут, Д.Тейлор. Биология, т.1. – М.: Мир, 1996.
9. В.А.Догель. Общая паразитология. – Л.: Ленинградский университет, 1962.
10. В.А.Догель. Курс сравнительной анатомии беспозвоночных. – Л.: Ленинградский университет, 1967.
11. В.А.Догель. Зоология беспозвоночных. – Л.: Высшая школа, 1983.

12. В.В.Давыдов. Биология, ч.1. Ботаника. Зоология. – СПб.: Химико-фармацевтический институт,1992.
13. Акимушкин И.И. Мир животных: Беспозвоночные. Ископаемые животные. – М.: Мысль, 1998. – 382 с.
14. Популярная медицинская энциклопедия. Гл. ред. В.И. Покровский – 3-е изд. – В одном томе. - М.: Советская энциклопедия, 1991 – 688 с.
15. Мюллер Э., Леффлер В. Микология. – М.: Мир, 1995 г.
16. Найт Р. Паразитарные болезни. – М.: Медицина, 1985 г.
17. Райков И.Б. Ядро простейших. Морфология и эволюция. – Л.: Наука, 1978 г.
18. Успенская А.В. Цитология миксоспоридий. – Л.: Наука, 1984 г.
19. Протисты. Часть 1. Руководство по зоологии. – СПб.: Наука, 2000 г.
20. Карпенко Л.П. Простейшие и экология. – М.: Учеба, 2001 г.
21. Домарадский И.В., Ермолаев А.В. Основы бактериологии для экологов. М.: РУДН, 1999 г.
22. Каллиникова В.Д. Клеточная органелла кинетопласт. – Л.: Наука, 1977 г.
23. Карпов С.А. Система протистов. – СПб., Омск: Издатель-Полиграфист, 2001 г.
24. Пивняк И.Г. и Тарасов И.В. Микробиология пищеварения жвачных. – М.: Колос, 1982 г.

Перелік інформаційних джерел:

1. www.biology.org.ua.
2. Журнал «Вестник зоологии» (www.nbu.gov.ua/portal).
3. «Гидробиологічний журнал» (www.nbu.gov.ua/portal).
4. www.protistology.info.ru.
5. www.isepsociety.com.
6. www.sciencedirect.com/science/journal/.
7. www.pae.ugent.be
8. www.protozoa.uga.edu/portal/portal.html
9. www.icoprotist.com
10. www.biology-online.org/biology_articles/protistology.html
11. www.library.umass.edu
12. web.natur.cuni.cz
13. www.protozoa.uga.edu